treball

Proletaris de tots els països: uniu-vos!

Òrgan central del Partit Socialista Unificat de Catalunya

Número 404 Barcelona, 21 de desembre de 1974 PREU : 8 pessetes

Declaració del Comitè Executiu del PSUC

Als treballadors de Catalunya

Tot Espanya és escenari de grans lluites obreres que, pel fet d'incidir en una situació d'aguda crisi del règim, accentuen el paper dirigent que correspon a la classe obrera en els canvis que s'aproximen.

Des del Marco de Jerez fins al País Basc, des de Galícia fins a Catalunya, passant per Valladolid, Madrid i Pamplona, centenars de milers de treballadors es llancen a la vaga i lluiten al carrer contra l'encariment de la vida, en defensa de la feina, a favor de les seves demandes d'augment de salari, en signe de protesta contra la repressió, per l'amnistia, els drets sindicals i les llibertats polítiques.

Els treballadors s'alcen contra la pretensió del govern de fer recaure damunt de les seves espatlles les conseqüències de la crisi econòmica i de sotmetre'ls a condicions de vida encara més dures. Només durant l'any present, els preus dels articles alimentaris han pujat -segons CAMBIO 16- un 33'5%, i les despeses diverses un 29'41%. I posteriorment s'han elevat els preus de l'oli, els col.legis, els serveis postals i el tabac, i s'anuncia la pujada de la llet, el pa, l'electricitat, el gas, el gas-oil i els transports urbans.

Els treballadors tenen motius de sobres per a reclamar augments de salaris que els compensin l'augment del cost de la vida i els facin participar dels beneficis que aporta l'augment de la productivitat del treball, sobretot si hom té en compte que a Espanya la part dels salaris en el Producte Nacional Brut és molt inferior a la de la resta dels països europeus desenvolupats. Els guanys fabulosos acumulats pel gran capital els darrers anys haurien de ser-

(passa a la pàg. 2)

Euskadi amb els presos polítics!

Una vaga general política

La premsa nacional va informar que dimecres, dia 11 de desembre, com a resposta a la crida de les forces democràtiques de l'oposició del País Basc, més de 100.000 treballadors van anar a la vaga i desenes de milers d'estudiants, professionals, comerciants i altres sectors de la població, van parar, van fer assemblees i manifestacions, es van tancar a les església, van tancar establiments i van fer molts altres actes de protesta per tal d'expressar la seva solidaritat amb els presos polítics -en vaga de fam des del 24 de novembre a nombroses presons franquistes-, per tal d'exigir la seva llibertat , la promulgació de l'AMNISTIA.

Les agències internacionals de notícies han donat la xifra de 250.000 participants en aquesta gran acció de lluita. La vaga obrera ha estat general a nombroses localitats, secundada pel 90 per cent dels treballadors i per la majoria de la població. Han estat detingudes prop d'un centenar de persones, hi ha hagut alguns ferits -un d'ells greu, de bala. Els advocats s'han solidaritzat amb els presos polítics i alguns d'ells es van declarar també en vaga de fam. A les esglésies s'han llegit homilies a favor de l'Amnistia.

AQUESTA PODEROSA ACCIÓ DE PROTESTA PROLETÀRIA I CIUTADANA AL PAÍS BASC CONSTITUEIX UN EXEMPLE QUE CAL SEGUIR A CATALUNYA, A TOT ESPANYA.

A l'hora d'escriure aquestes ratlles els presos polítics continuen la seva vaga de fam, que assoleix ja característers de tragèdia. Una trentena han estat hospitalitzats en greu estat i les seves vides corren perill.Seguint l'exemple d'Euskadi, PLANTEGEM A CADA LLOC DE TREBALL I D'ESTUDI, A CADA BARRIADA, A TOTS ELS ORGANISMES PROFESSIONALS, A TOT ARREU, LA IMMEDIATA I DECIDIDA ACCIÓ SOLIDÀRIA AMB ELS PRESOS POLÍTICS. EXIGIM LA SEVA LLIBERTAT, L'AMNISTIA I FEM SERVIR PER A AIXÒ TOTES LES FORMES DE LLUITA, SEGONS LES CONDICIONS DE CADA LLOC.

Als treballadors de Catalunya (continuació)

vir ara per a fer front a la crisi. La banca ha vist augmentar els seus beneficis de més d'un 30% en 1973, i una sola empresa, la SEAT, va obtenir el mateix any uns beneficis de 4.834 milions de pessetes. La premsa ha dit fa uns dies que a l'empresa FONTANALS de Terrassa, actualment en suspensió de pagaments, un sol directiu cobrava 9 milions de pessetes anuals i 11 executius s'enduien uns 50 milions. Es justifica, per tant, que entre les exigències obreres destaqui la d'un augment -lineal o mínim- de sis mil pessetes mensuals que encapçala la majoria de les plataformes reivindicatives.

La victòria és possible

Les grans empreses i el Govern pretenen fer front a la crisi reduint o suspenent la producció, propòsit que utilitzen alhora com a excusa o element de pressió per a rebutjar les millores que demanen els treballadors.

Però la unitat i la combativitat de la classe obrera està tirant per terra la maniobra. La fermesa i la combativitat dels treballadors de la SEAT va donar com a resultat que l'expedient de regulació de feina, presentat per la direcció d'aquesta empresa alhora que trencava la negociació del conveni, s'hagi saldat sense acomiadaments ni disminució dels salaris, que el "laude" governamental dictat tot seguit comprengui augments d'unes 3.000 pessetes mensuals de promig per treballador i que s'hagi anul.lat la sanció de deu dies de suspensió de feina i sou que havia estat imposada a més de 19.000 treballadors.

Aquesta important victòria ha impulsat el desenvolupament de la lluita obrera a Catalunya i ha facilitat èxits posteriors com l'augment lineal de quarantavuit mil pessetes obtingut als "Transportes de Barcelona", que estan jugant un paper motor de l'actual ofensiva proletària.

Aquests exemples mostren a tots els treballadors el camí que cal seguir per tal de fer front a la crisi, per tal de defensar la feina i obtenir les millores salarials a les quals tenen dret.

La defensa de la feina s'ha d'acompanyar d'una lluita resoluda perquè s'institueixi una assegurança de desocupació sense límit de temps, equivalent al salari real, i per mesures immediates d'auxili als qui no tenen feina, com l'adoptada per l'Ajuntament de Mataró, que s'ha fet càrrec del pagament del col.legi dels fills dels treballadors que estan en atur forçós. Segons dades publicades pel Ministeri de Treball, el nombre de parats a Barcelona era de 10.708 al maig i de 24.489 a l'octubre, la qual cosa representa un augment superior al cent per cent en el terme de cinc mesos.

A Terrassa, els expedients de crisi autoritzats el 1974 arriben ja a 60 empreses, la majoria d'elles del tèxtil. Els expedients de crisi augmenten també a d'altres branques de producció a tot Catalunya i afecten fins i tot grans empreses metal.lúrgiques com ROSELSON o IBERIA RADIO, per la qual cosa és urgent no solament l'establiment d'una assegurança d'atur efectiva, sinó també l'adopció pel Govern de mesures emmenades a mantenir el nivell d'ocupació i promoure la reactivació econòmica.

Una gran ofensiva obrera

La lluita obrera abraça ja les zones industrials més fonamentals i tendeix a adquirir nivells de politització i formes coordinades tan altes com les registrades el passat dia 11 a Navarra i al País Basc, on varen anar a la vaga més de cent mil treballadors -segons la premsa legal espanyola- i molts milers més d'estudiants, comerciants i petits empresaris, en defensa de les seves reivindicacions, per expressar la seva solidaritat amb la vaga de fam que realitzen 135 presos polítics de vàries presons espanyoles i donar el seu suport a la campanya per l'amnistia.

Els empleats de Banca presten suport a les seves reivindicacions amb aturs i vagues simultanis a desenes d'establiments bancaris de distintes ciutats del país. A Barcelona, Madrid i altres ciutats estan en gestació accions, que poden prendre un caràcter similar a la de Banca, a la Telefònica, Correus, RENFE i l'Administració Pública. A Catalunya, endemés de la vaga general del Baix Llobregat del 5 de desembre que va abraçar la majoria de les empreses de la comarca, es registraren accions coordinades a les Assegurances, al Ram de l'Aigua del Tèxtil de Barcelona, al Metall de Manresa, als distints tallers de "Transportes de Barcelona", als hospitals i ambulatoris, a les plantes i dependències de FECSA disseminades per distintes comarques, a múltiples oficines de l'Institut Nacional de Previsió.

Desenvolupar i consolidar aquestes formes de coordinació, establir plataformes obertes de discussió i decisió dels treballadors i dels seus representants legítims als distints nivells, és una exigència inajornable de la lluita reivindicativa dels treballadors i una condició per a la realització de la Vaga General.

Tenint en compte aquesta realitat, Comissions Obreres i tots els lluitadors obrers d'avantguarda haurien de considerar com la seva principal tasca promoure accions reivindicatives coordinades a través de la celebració d'assemblees de treballadors i de delegats de taller a les empreses, de reunions de càrrecs sindicals de distintes empreses dins i fora dels Sindicats, amb la perspectiva d'assolir que els locals sindicals, les UU.TT.TT. i altres ressorts dels actuals sindicats esdevinguin bases de suport per a la realització de la Vaga General i per a la edificació de la futura Confederació Sindical de classe, unitària, independent i democràtica, de tots els treballadors.

La defensa de les reivindicacions econòmiques dels treballadors requereix que aquests puguin exercir els drets de reunió i de vaga, la legalització dels quals reclamen avui els més amplis sectors socials, les jerarquies de l'Església, la premsa i fins i tot certs funcionaris sindicals. El Delegat Provincial de Sindicats de Barcelona, Socías Humbert, ha fet repetides declaracions públiques en aquest sentit, com també a favor de la supressió de l'"acomiadament pagat" que autoritza el nefast article 103. Nombrosos Consells de Treballadors s'han manifestat també en aquesta direcció. Tot plegat crea condicions favorables per a promoure una gran campanya oberta pels drets sindicals fonamentals, per a la qual els treballadors han de sol.licitar el suport dels funcionaris sindicals que es diuen partidaris d'un "sindicalisme de reivindicació" i de totes les forces socials i polítiques que estan per les llibertats democràtiques.

Alhora, cal imposar la renovació dels enllaços i jurats que no actuïn com a veritables representants dels seus companys i treballar perquè, a les properes eleccions sindicals, siguin promoguts als càrrecs d'enllaços i jurats, a les UU.TT.TT. i als Consells de Treballadors, els millors lluitadors obrers.

Acció general contra l'encariment

Les conseqüències de la crisi, de l'alça dels preus i de la inflació, recauen no solament sobre els treballadors, pagesos, funcionaris, ensenyants i altres assalariats, sinó també sobre els jubilats, els petits rendistes, els comerciants i industrials modestos i altres sectors del poble, que tendeixen a convergir en un gran moviment popular de protesta contra l'encariment, del qual la lluita reivindicativa de la classe obrera constitueix la punta de llança.

Representa una aportació inestimable en aquesta direcció la recent vaga del Baix Llobregat contra l'encariment, que varen secundar desenes de milers de treballadors i que va conquerir el suport de nombrosos empresaris, comerciants, estudiants i professors, associacions de veïns i altres entitats de la comarca.

Acordada al Sindicat de Cornellà en una assemblea de 500 càrrecs sindicals del Metall, després d'apel.lar a la participació de petits comerciants i industrials i altres sectors populars, aquesta vaga assenyala el camí a seguir per impulsar un gran moviment de protesta contra l'encariment de la vida fins a

la seva culminació en una acció generalitzada que, en les presents circumstàncies, plantejaria al carrer la qüestió del règim i la necessitat de la ruptura democràtica que propugnem.

Per l'amnistia i la llibertat

L'ascens espectacular de les accions de masses i la desil.lusió causada en els sectors evolucionistes del règim per l'Estatut del Dret d'Associació, col.loquen al primer pla de l'actualitat política la necessitat de completar el Pacte per la Llibertat iniciat amb la constitució de la Junta Democràtica d'Espanya.

El repetit fracàs dels intents d'evolució del règim confirma tant com es vulgui que cal una ruptura, una revolució política que obri pas a un govern provisional encarregat de restaurar les llibertats i de presidir la convocatòria d'unes eleccions constituents, tal com propugna la Junta Democràtica d'Espanya.

Els pobles d'Espanya no poden tolerar que els ultres, emparats per Franco, arranin encara més els drets i llibertats fonamentals i que la repressió s'estengui i s'endureixi.

Els últims dies s'han fet desenes de detencions de treballadors al País Basc i milers de treballadors de tot Espanya estan sancionats o acomiadats per les seves empreses. A Catalunya, el governador Martín Villa ha ordenat o consentit una ràtzia policíaca del més pur estil nazi -amb assalt nocturn dels domicilis i tortures salvatges dels detingutscontra més de vint coneguts obrers del Baix Llobregat, estimats i respectats pels seus companys de treball i pels seus veïns que desplegueu una admirable mobilització per aconseguir la seva llibertat. La ràtzia va arribar també a Manuel Moreno Mauricio, Joan Antoni Cuadrado i Celestí Carreté, que no resideixen a la zona, els tres d'edat avançada, els quals la policia persegueix pel seu passat polític, perquè varen passar força anys a les presons franquistes.

Properament es veurà al Tribunal Suprem el recurs presentat per Marcelino Camacho i els seus companys contra les bàrbares condemnes que els va imposar el Tribunal d'Ordre Públic ara fa un any i corre el rumor que s'està muntant acceleradament un procés contra els detinguts arran de l'atemptat del carrer del Correo a Madrid, en el qual es demanaria la pena de mort per a GENOVEVA FOREST.

* * *

Intensifiquem l'acció solidària amb els 135 presos que prosseguexen la vaga de fam, per la llibertat immediata dels detinguts del Baix Llobregat, per l'anul.lació de la sentència contra en Camacho i els seus companys, pel pas de la causa de Genoveva Forest a la jurisdicció civil, per l'abolició de la pena de mort, per l'amnistia per a tots els presos i exiliats polítics!

Impulsem la descentralització i l'enfortiment de l'Assemblea de Catalunya!

Multipliquem els nostres esforços per assolir la convergència de totes les forces d'oposició que preconitza a Catalunya la Comissió Coordinadora de Forces Polítiques i que encapçala, al conjunt del país, la Junta Democràtica d'Espanya!

Desenvolupem la lluita de totes les capes de la població cap a la Vaga Nacional i la ruptura democràtica!

Barcelona, 19 de desembre de 1974

El Comitè Executiu del
PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA

(Els subtítols són de la redacció de TREBALL)

El fracàs d'un cert centrisme

L'ambaixador Fraga semblava haver calculat acuradament una "operació retorn" al moment oportú, aprofitant l'ocasió del lliurament, a Barcelona, dels premis periodístics que duen el seu nom.

Els darrers temps hi havia hagut una meticulosa preparació del llançament de Fraga com a polític de reserva de tot un sector de l'alta burgesia que busca sortides liberalitzants sense gosar emprendre una política de ruptura amb el règim, per por que s'obrin massa les portes a la participació del poble a la vida política. Amb viatges estratègics, entrevistes significatives i manifestacions públiques oportunes,en Fraga s'ha anat erigint en peça d'aquesta alternativa i centre d'una xarxa d'interessos i personatges.

La cerimònia dels premis Fraga semblava una bona ocasió per un llençament públic més decidit, en uns moments d'intensa activació política, de preses de posició davant d'una crisi del règim ja irreversible, que empeny uns i altres, dels més variats horitzons ideològics , a afirmar-se políticament per tal de tenir una presència en la nova situació política que apareix imminent.

L'anunci de l'Estatut d'Associacions era,per a un home con en Fraga, una pedra de toc inevitable. O acceptar-lo i prendre-hi suport per crear una associació pròpia i llençar-se a fer política oberta; o renunciar-hi i fer política per altres vies.

El possibilisme evolucionista de Fraga li ha jugat una mala passada. ¿Mala informació o mal càlcul? El fet és que l'Estatut d'Associacions no deixa cap escletxa ni als homes del sistema que volen fer-lo evolucionar. I en Fraga no estava en condicions, pel seu evolucionisme, de fer l'afirmació de valentia que representa denunciar un avortament com l'Estatut. La conseqüència ha estat una imatge pobra i indecisa d'impotència política. L'operació Fraga, en suma, "ha fet llufa".

La crisi de l'operació Fraga és la crisi d'un cert "centrisme": el centrisme oberturista. Cal dir "un cert" centrisme perquè, naturalment, utilitzar aquest vocabulari és un abús de llenguatge. En Fraga en realitat és un home de la dreta-dreta, que necessita posar-se la pell de xai centrista perquè avui la dreta no és gens atractiva. Oferir una imatge de "centre", d'altra banda, permet tota mena d'argúcies dialèctiques que bandegin altres actituds més clares i definides qualificant-les d'extremistes.

Potser en Fraga tampoc no ha calculat, però, que a Catalunya té poca base per al seu "centrisme" reaccionari i centralista.

En tot cas, com ha dit recentment en Jordi Trias Sagnier, l'Estatut provocarà la "radicalització dels moderats ", No haver arribat a aquesta conclusió és el principal error polític d'en Fraga.

Dos factors del combat obrer: representativitat i negociació

Quan la lluita obrera, la lluita de masses, té una extensió, una força, com les assolides en aquests moments, cal que, endemés de subratllar-ne la importància, sapiguem destacar aquells elements que li donen més pes en la situació política, en la via d'organització de masses, de consolidació de la unitat obrera, d'avenç concret cap a la VAGA GENERAL. En aquest sentit creiem que de les accions de SEAT i OLIVETTI es desprenen elements estretament relacionats: REPRESENTATIVITAT OBRERA - COORDINACIÓ DE MASSES - NEGOCIACIÓ, al voltant dels quals volem ara apuntar algunes consideracions.

SEAT: ORGANITZACIÓ DE LA CLASSE OBRERA

"Meravellós!". Així expliquen els dirigents obrers de la SEAT el que s'ha aconseguit aquests dies als tallers de la fàbrica. Durant les quatre hores diàries de vaga que van començar el 13 de desembre, els treballadors són amos de la fàbrica. Assemblees permanents als tallers (amb alguns megàfons elèctrics). Elecció de delegats a les assemblees de cada taller. Recorreguts, per part d'aquests delegats, taller per taller, per tal d'explicar la situació del seu respectiu taller i les decisions de lluita. Autorització pràctica per a tots, escrita i signada pels caps de taller en molts casos, perquè aquests delegats recorrin la fàbrica. Llibertat absoluta de moviment per als dirigents obrers. Gran responsabilitat col.lectiva dels treballadors, que eviten provocacions d'alguns elements falangistes, tenen compte de la bona conservació de les màquines i, fins i tot, de la neteja dels tallers. "Poder obrer" durant unes hores a la fàbrica més representativa, per la seva organització i per les seves normes de règim interior, del règim feixista que encara impera a Espanya. Situació certament inestable que pressiona cap a la ruptura, que exigeix llibertat per al país.

I, en aquesta situació, clara voluntat d'imposar la negociació i el reconeixement dels representants obrers com a eix fonamental de l'acció. Els treballadors exigeixen que l'empresa negociï TOTES les reivindicacions pendents (convenì, expedient de crisi, readmissió dels acomiadats...) amb els autèntics portaveus obrers. Davant de la provocació que representa el fet que l'empresa i la CNS s'entestin a considerar com a interlocutor un jurat no representatiu i ja dimitit, els treballadors afirmen l'enorme capacitat de negociació de la classe obrera. Delegacions diàries dels tallers exigeixen ser rebudes per l'empresa, que siguin reconegudes com a únics interlocutors vàlids. La por política de la direcció de SEAT a enfrontar aquesta realitat és el que ha provocat l'extensió i durada d'una vaga que es va iniciar com a protesta per la discriminació en els descomptes dels salaris pels aturs anteriors al lock-out.

OLIVETTI: VAGA I NEGOCIACIÓ

Si bé no es va assolir el nivell de total representativitat (no va dimitir el jurat que no és representatiu), sí que es va aconseguir d'imposar autèntics portaveus dels treballadors a través del reconeixement (després de l'OCUPACIÓ de la fàbrica), per part d'empresa i CNS, de la presència dels quatre "experts" a la taula de negociacions, tot això com a culminació d'un procés d'elecció de delegats obrers (veure TREBALL nº 399). Aquests quatre "experts" han esdevingut els autèntics negociadors. Negociació i lluita que, a través de constants assemblees, s'han potenciat mútuament. Lluita el tret més significatiu de la qual ha estat, precisament, imposar la negociació, trencada repetits cops per l'actitud tancada de l'empresa i la passivitat i impotència dels verticalistes.

Formalment, la negociació es va trencar aviat. Però, per primer cop, la protocol·lària fase de "conciliació sindical" es va allargar més que no pas la negociació oficial. Es va allargar encara després que fos trencada oficialment. I es va imposar novament després del tancament de la fàbrica, quan, en tornar al treball, els obrers van començar amb vaga i assemblea i només van tornar a treballar en acceptar l'empresa nova negociació. I altre cop la vaga en no admetre l'empresa una autèntica discussió de les exigències obreres. En escriure aquestes ratlles continua la vaga i l'empresa ha tancat altre cop les portes de la fàbrica.

Negociació i representativitat pública dels treballadors que representen un importantíssim avenç en la unitat i maduresa col.lectiva de la classe obrera, en les possibilitats de VICTÒRIA, en la coordinació pública, en l'organització de masses de la classe obrera.

AUTOBUSOS de Barcelona

Una lluita per a la vaga general

La victòria aconseguida pels treballadors d'autobusos ha estat important, per bé que no hagi satisfet les seves exigències. Han aconseguit un augment lineal de 48.000 pessetes l'any per a 1975, paga extra suplementària de 6.000 pessetes aquest mes i revisió salarial al juliol de 1975. Tot això sense que es negociés ara nou conveni. Això és el primer resultat d'una vaga que es va estendre a tots els tallers de la companyia (compresos els dels "coreans" URBAS) i que va arribar a ocasionar l'absència, als carrers de Barcelona, de més d'un terç de la flota d'autobusos, com a conseqüència d'avaries no reparades.

Les dificultats per a generalitzar l'acció als conductors, per a lligar més activament l'acció dels treballadors de transports amb el conjunt de la classe obrera, de la població, no ha de disminuir la gran importància d'aquesta lluita i de la victòria aconseguida, de la significació que té el fet d'haver imposat una assemblea general de treballadors de tallers als locals de la CNS, assemblea que va actuar com a instrument de negociació i de decisió col.lectiva, com a mitjà per a reafirmar la victòria assolida i decidir el retorn al treball.

Lluita aquesta, en definitiva, que mostra novament, en uns altres termes, quines són avui les possibilitats i les dificultats del combat obrer, les condicions generals de combativitat existents, com també la necessitat de prestar la màxima atenció, des de tot arreu, als centres obrers que poden esdevenir decisius per a la Vaga General. Les recents accions a autobusos i la victòria aconseguida poden ser un bon punt de partença per al desenvolupament de l'activitat en aquest fonamental sector que són els transports públics.

BANCA

Continuen les vagues dels empleats de banca a Barcelona, Madrid, València, Pamplona, Sant Sebastià, Valladolid i altres ciutats de tot Espanya. La policia ha desallotjat els empleats en vàries ocasions i hi ha sancions, que accentuen la lluita, en alguns bancs. Els empleats de banca protesten perquè les propostes per al nou conveni que ha presentat la part anomenada "social" de la comissió deliberadora no són les que ells han fet i defensen. Denuncien la manca de representativitat dels qui se l'atorguen sense raó, que són els qui s'han negat més d'un cop a rebre una comissió de treballadors elegida en assemblees.

Les vagues dels empleats de banca prenen enguany -recordem que ja en d'altres ocasions hi havia hagut accions a tot el país- una força com mai.

ASSEGURANCES

Els empleats d'assegurances han formulat unes reivindicacions, per al conveni interprovincial, els punts més destacats de les quals son: 5.000 pessetes d'augment mensual, igual per a tothom, millores en la jubilació, anul.lació de l'article 103, dret de vaga. L'actitud dels patrons, que ofereixen només uns augments insignificants, ha desfermat les vagues, que van començar el dia 7 a Barcelona i s'han estès a Madrid i altres ciutats.

A Barcelona, quan escrivim aquesta nota, s'han fet ja cinc assemblees de treballadors -amb càrrec sindical i sense- al Sindicat. A les últimes eren 800 i més. Es en aquestes assemblees on es discuteix el curs de les negociacions i es decideixen les vagues.

A l'assemblea del dia 13 es va acordar deturar les vagues fins al dia 17 i veure si milloraven les propostes patronals. No ha estat així i les vagues han començat el dia 18.

«TRAMES NEGRES» A BARCELONA

Segons la revista italiana L'ESPRESSO (1-XII-74), a Barcelona havia d'instal.lar-se un dels quarters generals del terrorisme negre italià amb l'ajut d'ultres espanyols. Els anomenats Clemente Graziani, Elio Massagrande i Giancarlo Rognino havien de reunir-se a la nostra capital amb Salvatore Francia per tal de reconstituir el grup dissolt "Ordine Nuevo" i enviar consignes als seus sequaços que continuen actuant a Itàlia. L'intent ha fracassat per ara degut a la delació d'un portuguès, Carlos Carvalho. Salvatore Francia gaudeix a Barcelona de l'hospitalitat d'ANTONIO ROYUELA FERNÀNDEZ, conegut ultra.

Per l'anul.lació del procés Camacho

ES UNA QUESTIÓ URGENT L'EXIGENCIA DE L'ANUL.LACIÓ DEL PROCES CONTRA EN MARCELINO CAMACHO I ELS DIRIGENTS DE COMISSIONS OBRERES CONDEMNATS A 162 ANYS DE PRESÓ.

En una data propera es veurà al Tribunal Suprem el recurs interposat contra les bàrbares condemnes que els van imposar en un judici celebrat el 20 de desembre de l'any passat, el dia de la mort d'en Carrero Blanco, dins d'un ambient d'història feixista. Les grans vagues i lluites obreres en ours són el millor moment per a plantejar a tot arreu l'anul.lació de les condemnes imposades als dirigents de les Comissions Obreres. ES UNA TASCA D'HONOR PER A TOTS ELS TREBALLADORS! A cada lluita, a cada vaga, juntament amb cada reivindicació econòmica, a totes les assemblees, a cada reunió de les Comissions Obreres, a cada reunió de càrrecs sindicals, als escrits i resolucions, cal que hi figuri l'exigència de l'anul.lació de les condemnes d'en Camacho i els seus companys, l'exigència de la seva llibertat.

A CADA LLOC DE TREBALL ENS HEM DE REUNIR EN ASSEMBLEA, INFORMAR DE LA SITUACIÓ D'EN CAMACHO I ELS SEUS COMPANYS I PRENDRE ACORDS D'ACCIONS EN LA SEVA DEFENSA: PARAR, FER ESCRITS, MANIFESTACIONS, RESOLUCIONS ADREÇADES

ALS DIARIS, ESCRITS AL TRIBUNAL SUPREM, A LA CNS, AL CAP DEL GOVERN, A L'OIT, ETC.

I aquesta no és una tasca d'honor només per a la classe obrera; ho és per a tots els demòcrates, per a tot el poble.

LA LLUITA CONTRA LA REPRESSIÓ ES SITUA EN PRIMER PLA DE L'ACCIÓ DEMOCRÀTICA CONTRA LA DICTADURA I NINGÚ NO POT RESTAR-HI AL MARGE.

TELEFÒNICA

El 17 de desembre, a l'Organització Sindical de Barcelona, hi va haver una assemblea de treballadors de la Telefònica.Es la primera que fan des de l'any 1940. Hi havia prop de mil obrers i van debatre durant unes tres hores. l'assemblea va aprovar un programa reivindicatiu de 9 punts:

- 5.000 pessetes d'augment lineal.
- IRTP a càrrec de l'empresa.
- Revisió dels salaris cada tres mesos, segons pugi el cost de la vida.
- Un diumenge de treball al mes al departament de tràfic.
- Fi de les observacions a l'esmentat departament.
- Torn seguit per a aquest departa-
- Trasllat voluntari dels 417 empleats i sense afectar tercers.
- Dret d'assemblea.
- Dret de vaga.

UN FACTOR D'INFLACIÓ

Després de la segona guerra mundial la inflació ha estat, segons Ernest Mandel, "el principal instrument del règim capitalista per 'moderar' els efectes de les seves contradiccions internes".

La insuficient capacitat adquisitiva de les masses es contraresta amb una gran expansió del crèdit al consum: crèdit hipotecari, vendes a terminis, etc. Les dificultats de les empreses, amb una gran expansió del crèdit a la inversió.

Els deutes hipotecaris han passat, als Estats Units, de 23.000 milions de dòlars en 1946 a 660.000 milions a mitjans de 1974. Els deutes de les empreses, de 121.000 milions a més de 1.000.000 milions.

El capitalisme, doncs, per evitar la crisi a curt terme, precipita la societat a desequilibris i crisis de més envergadura encara.

Vida del Partit

Campanya dels 6 milions

CLASSIFICACIÓ DE LES VINT PRIMERES ORGANITZACIONS AL 31 D'OCTUBRE DE 1974

1.	Mataró	733.307 ptes.
2.	Universitats de Barcelona	454.300 "
3.	Comarca 30	439.350 "
4.	Terrassa	319.572 "
5.	Santa Coloma de Gramenet	225.433 "
6.	Sabadell	174.728 "
7.	Badalona	145.077 "
8.	Grup Bolívar	142.235 "
9.	Horta	120.116 "
10.	Cèl.lula Democràcia	120.085 "
11.	Tarragona	112.748 "
12.	Comarca 20	110.610 "
13.	Grup Azteca	100.100 "
14.	Cornellà- Sant Joan Despí	95.916 "
15.	L'Hospitalet de Llobregat	94.443 "
16.	Comarca 15	76.662 "
17.	Sant Andreu	66.365 "
18.	Besòs	60.568 "
19.	Casc Antic de Barcelona	59.143 "
20.	Camp de l'Arpa	49.860 "

Els donatius directes al C.C. totalitzen 669.515 pessetes.

La Joventut Comunista de Catalunya ha participat, fins ara, amb 72.600 ptes.

Els lliuraments del Comitè de Barcelona i col.laboradors sumen 1.239.404 ptes.

Doblar la difusió de TREBALL i MUNDO OBRERO

"... la situació política possibilita i reclama que cada organització adopti mesures concretes per tal de doblar la difusió i la venda de TREBALL i de MUNDO OBRERO." (Resolució del II Ple del Comitè Central)

Els companys de la cèl.lula "Octubre", de Badalona, han sortit durant el mes de novembre dos cops a repartir a la mà MUNDO OBRERO i TREBALL, pels bars, botigues i al carrer. Varen repartir 110 exemplars. La gent els prenia de bon grat.

La batalla per alliberar els del Baix Llobregat

L'acabament de la vaga general del Baix Llobregat ha estat, com ho va ser la seva convocatòria, el seu inici i el seu curs, una prova de la força de la classe obrera de la comarca, de com són veritablement representatius els seus dirigents i del pregon sentiment de solidaritat dels treballadors. En una assemblea de representants sindicals de la comarca, el dia 9 de desembre, s'acorda recomanar als treballadors que tornin a la feina. La recomanació és seguida el mateix dia.

Però aquesta tornada al treball no significa pas oblidar el deure de solidaritat envers els companys arbitràriament detinguts i processats. L'assemblea va acordar també adreçar-se al TOP per expressar la protesta per les detencions i per exigir la immediata llibertat dels detinguts.

Si la vaga va ser avançada,i allargada després, com a resposta de masses a la provocació de la policia, ara el combat per a aconseguir la llibertat dels companys empresonats continua, i molt activament. Milers de treballadors de la comarca signen els escrits al TOP. Aquest combat no és solament dels obrers, sinó de tota la població. Les associacions de veïns de Sant Joan Despí (dels grups "San Pancracio", sector Les Planes de Vallespí, "Juventud de Fomento" i comissió gestora de l'Associació de Veïns de Sant Joan Despí) han lliurat una lletra a l'alcalde de la vila, perquè la faci arribar al Governador Civil, en la qual, després d'expressar la plena solidaritat amb els objectius de l'assemblea dels 500 del 28 de novembre, protesten per la detenció de 25 treballadors, alguns d'ells veïns de Sant Joan Despí (dels quals diuen: "coneguts per la seva honradesa i enteresa i per la seva irreprotxable conducta ciutadana"),i demanen que siguin alliberats aviat i del tot i que s'eviti la repetició d'aquests fets. Els presidents de les comunitats de copropietaris i veïns de Sant Feliu de Llobregat demanen, també per escrit, la immediata llibertat de Josep Cano, president de la UTT del Metall de Sant Feliu, la personalitat del qual elogien com a "autèntic representant dels treballadors, defensor dels seus drets i també dels interessos generals de la localitat".

Fora de la comarca hi ha també accions de solidaritat -assemblees, parar de treballar, lletres de protesta- com per exemple a Unidad Hermètica, de Sabadell, al ram de l'aigua de Barcelona i altres.

Els advocats treballen activament per aconseguir la llibertat dels detinguts.Han adreçat un escrit al Jutjat d'Ordre Públic en el qual, entre altres raons que abonen la petició de llibertat, diuen que la causa de la detenció va ser la vaga acordada per més de 500 càrrecs sindicals en una reunió feta amb coneixement i aquiescència de l'Organització Sindical. Citen textualment aquestes paraules del Delegat Provincial de Sindicats, Socías Humbert: "La vaga es va plantejar a causa de l'encariment de la vida i va ser aprovada per les organitzacions professionals de Sindicats. Després es va allargar i complicar degut a una sèrie de detencions que es van produir."

Un grup d'advocats es va reunir al Col.legi de Barcelona i va decidir enviar dos portaveus a Madrid (Montserrat Avilés i Agustí de Semir) per parlar amb el jutge d'Ordre Públic i intercedir a favor dels detinguts.

Ara la tasca immediata és aconseguir que tots els detinguts surtin i que s'anul.li el processament. No és solament una tasca del Baix Llobregat, és de tots.

Última hora

TOTS EN LLIBERTAT !

Després d'escrit aquest article i gairebé a punt de tancar el número arriba la notícia de la llibertat, sense fiança, per a tots els detinguts el dia 4 que quedaven a la presó, ja que dos havien estat alliberats fa uns dies. Els advocats Montserrat Avilés i Agustí de Semir, que van anar a Madrid el dia 19, han portat personalment l'exhort del Jutjat d'Ordre Públic nº 1 que autoritza la llibertat.

Aquesta victòria ha de ser un estímul per a continuar la lluita per l'amnistia.

Endavant fins que no quedi ningú a les presons per motius polítics!

Funcionaris en acció

"Fins fa ben poc els treballadors de l'Administració Pública tenien un paper totalment passiu en les lluites populars i la seva problemàtica era pràcticament desconeguda. Però alguns mesos de treball per impulsar un moviment de masses amb caràcters diferencials tan acusats com els que presenten els treballadors de l'Administració Pública, junt tament amb l'anàlisi de les accions que s'han anat succeint, ens duen a fer un balanç". Així comença un informe elaborat, amb data de setembre de 1974, per militants del PSUC que treballen a la Funció Pública.

Darrerament, en efecte, s'han constituït comissions a diversos centres, la coordinadora d'aquestes comissions ha difós ja algunes circulars, hi ha contactes amb d'altres centres. S'han celebrat assemblees, s'han fet escrits collectius i segudes de protesta. Els funcionaris de l'INP i de la Delegació d'Hisenda de Barcelona han fet aturs; empleats de l'Ajuntament de la nostra capital han fet concentracions al carrer i el personal no docent de la Universitat,després de diverses assemblees i accions que culminaren en una vaga, ha aconseguit a finals de novembre la readmissió dels acomiadats del curs passat.

"La importància d'aquest sector -segueix l'informe- pel que fa al nombre de treballadors, a l'extensió de les seves funcions i a la seva inclusió a l'Aparell de l'Estat, juntament amb el fet d'actuar en un terreny políticament verge (...), dintre d'un context fortament polaritzat per la lluita de classes i sobretot per la pressió pro-alternativa democràtica, ens fa considerar molt necessari ja avui l'inici d'una discussió molt àmplia que permeti potenciar aquest moviment".

Aproximadament un milió de persones a tot Espanya treballen a l'Administració Pública; aquesta xifra dóna una mida de la importància del sector.

El moment actual és propici a una presa de consciència de la necessitat de lluitar per la millora de les condicions de vida i de treball dels funcionaris perquè, com indica el document, "la inflació ens afecta d'una manera especial (...), perquè no tenim l'organització aconseguida per la classe obrera que li permet de pressionar i negociar enfront de la congelació de salaris,els acomiadaments, etc., i perquè la legislació laboral és més favorable al treballador que l'administrativa".

A més d'aquesta indefensió, els funcionaris estan sotmesos a un estricte control ideològic.El Reglament de Règim Disciplinari considera falta molt greu "les manifestacions públiques de crítica o disconformitat respecte a les decisions dels superiors i a les mides de govern" (Títol I, Capítol 2).

Fins no fa gaire, ser funcionari era, malgrat tot, un privilegi relatiu. Però darrerament les necessitats han obligat a augmentar el nombre de funcionaris sense que hagi canviat el sistema d'accés (oposicions) ni el nombre de places fixes. Això ha fet que avui el 80% dels treballadors de l'Administració Pública tinguin una situació contractual inestable i en condicions de sobreexplotació.

Davant d'aquesta situació, els funcionaris comunistes exposen la necessitat d'una reforma de l'Administració Pública que la democratitzi i la racionalitzi, en benefici dels propis treballadors de la Funció Pública i dels usuaris i amb la participació d'uns i altres. Dintre d'aquesta perspectiva proposen una plataforma reivindicativa immediata, que conté punts com:

- Abolició de totes les situacions d'eventualitat.
- Regulació dels ingressos que restitueixi el pes fonamental al sou base, amb revisió periòdica d'aquest.
- Dret de sindicació i negociació col·lectiva i els drets que se'n deriven: dret de reunió i de vaga , immunitat per als representants sindicals, etc.
- Regulació jurídica de les relacions laborals. Abolició de tota restricció a la llibertat d'opinió: la Funció Pública, com a estructura, ha de ser neutral.

La presa de consciència que revela aquest informe és un signe esperançador, perquè els funcionaris (treballadors també) poden jugar i han de jugar un paper en el canvi democràtic. Com diu el mateix document, la consecució total dels objectius de la plataforma reivindicativa esmentada "no és possible sota el franquisme, però en la mida que siguem capaços d'anar-los imposant, anirem donant els últims cops al franquisme; la lluita per aconseguir-ho accelerarà,justament,la ruptura democràtica".

L'Assemblea de Catalunya avança en la descentralització

La Xª Sessió Plenària de l'Assemblea de Catalunya, celebrada el maig darrer, va subratllar la necessitat de procedir a una "descentralització geogràfica i sectorial" de l'Assemblea.

La repressió va dificultar després el funcionament dels òrgans de coordinació de l'Assemblea i l'aplicació d'aquesta orientació. Però la descentralització es va obrint camí.

El mes passat es va reunir l'Assemblea de Sabadell, amb la participació d'unes tres-centes persones representatives de tots els sectors de la població (obrers,estudiants, intel.lectuals, empresaris) i de les associacions, entitats, moviments, grups i partits democràtics de la ciutat. Es va discutir i aprovar un projecte d'alternativa democràtica de perspectiva als problemes de la ciutat i un pla immediat d'acció inspirat en la Resolució de la Xª Permanent i en els quatre punts programàtics de l'Assemblea de Catalunya.

Dies abans s'havien reunit també les Assemblees del Bages i del Vallès Oriental i en aquest moment estan en curs de preparació assemblees locals o comarcals en alguns llocs. Endemés s'han creat noves assemblees a diverses localitats.

Tot això ratifica la justesa i l'eficàcia de la descentralització preconitzada per la Resolució de la Xª Permanent, tant per a esquivar la repressió policíaca com per a estendre l'Assemblea a tot Catalunya. D'altra banda, els acords de treball de la dita Resolució, entre els quals figura la mobilització "per l'amnistia general de tots els presos polítics, exiliats i represaliats" i "contra l'alça abusiva dels preus i l'encariment del cost de la vida", són avui encara més actuals que al maig darrer i una base per a promoure i ampliar la convergència en l'acció de tots els catalans que desitgen un canvi democràtic.

Salvem Genoveva Forest i els seus companys!

Una greu amenaça pesa damunt de Genoveva Forest i els seus companys d'expedient, víctimes d'una maquinació policíaca. Per ser demòcrates coneguts, per ser lluitadors antifranquistes, es prepara contra ells un Consell de Guerra, acusant-los de participar a l'atemptat del carrer del Correo. Alhora se'ls pretén implicar en el procés per la mort de Carrero Blanco.

DIUEN QUE HI HA ALGUNES PETICIONS DE PENA DE MORT!

Encara calenta la sang d'en Puig Antich, assassinat pel govern "obertúrista" d'Arias Navarro, volen assassinar ara Genoveva Forest i altres encartats en el procés. CAL QUE ENS MOBILITZEM DES D'ARA MATEIX PER EXIGIR L'ANUL.LACIÓ DEL CONSELL DE GUERRA, EL PAS DE LES ACTUACIONS A LA JURISDICCIÓ ORDINARIA, LA LLIBERTAT DELS ENCARTATS! Després de l'assassinat d'en Puig Antich es va desenvolupar una poderosa acció de protesta; PERÒ JA ERA TARD PER A IMPEDIR EL CRIM. Llavors del procés de Burgos contra els militants d'ETA, la poderosa campanya nacional i internacional va lligar les mans del dictador i va salvar les vides d'Izko i els seus companys. Aquestes dues lliçons no han de ser oblidades. TOTHOM DEMPEUS AVUI, ARA, PER SALVAR GENOVEVA FOREST I ELS SEUS COMPANYS! DEMÀ POTSER FORA TARD!

Cridem la intel.lectualitat revolucionària i democràtica, els estudiants, la classe obrera i els pagesos, les personalitats polítiques i socials, les jerarquies de l'Església i els catòlics en general, tothom, a discutir a cada lloc les formes d'acció possibles i a posar en tensió totes les nostres forces per tal de fer recular la destral del botxí. NO PODEM PERDRE NI UN MINUT!

NO A LA TORTURA!

QUE SIGUIN JUTJATS ELS TORTURADORS

Els 25 detinguts el 4 de desembre a Barcelona i al Baix Llobregat, víctimes d'una provocació policíaca, han estat vexats i maltractats per la Brigada Político-Social. En alguns casos, com els de JOSEP FUENTES i MANUEL GARRIDO, treballadors de Pirelli, les brutalitats policíaques han estat molt greus. L'obrer mecànic ANTONI PÉREZ HENARES, de Manufacturas J. Jover, va ser salvatgement copejat al cap, coll i esquena; el seu cos estava negre des de cintura als genolls, tal com consta a l'informe del metge forense i tal com va reconèixer també el metge de la presó Model, a la qual va ser traslladat Antoni Pérez des de la "Jefatura Superior" de Policia de la Via Laietana.

Les víctimes han presentat querella; però cal que s'aixequi una gran protesta ciutadana contra la tortura, que denunciï els torturadors i exigeixi el seu càstig. Els companys de treball de les víctimes, els seus veïns, els seus parents i amics, els càrrecs sindicals, les personalitats ciutadanes, les jerarquies de l'Església, els advocats, la classe obrera en general, tots tenim l'obligació ineludible d'aixecar-nos contra la tortura. Exigim la dimissió del Cap Superior de policia i del Governador Civil, responsables principals de les tortures i mals tractes.

Advocats per l'amnistia

El Col.legi d'Advocats de Barcelona ha enviat a la premsa la següent nota, que els diaris legals han publicat el 14 de desembre:

"La Junta del Col.legi d'Advocats de Barcelona, fent-se ressò de l'exhortació de S.S. Pau VI amb motiu de l'Any Sant, per tal de promoure un clima de convivència i pau entre els homes i pobles, ha adreçat a S.E. el Cap de l'Estat una comunicació en la qual es sol.licita que tingui a bé concedir una amnistia general per als exiliats, els presos o sancionats per fets d'intenció política o social, com també un ampli i generós indult dels condemnats per delictes comuns.

"La Junta de Govern considera que la concessió d'una amnistia contribuiria de manera decisiva a l'establiment d'un clima de convivència i de fraternitat entre tots els homes d'Espanya."

Com als temps de la Inquisició!